

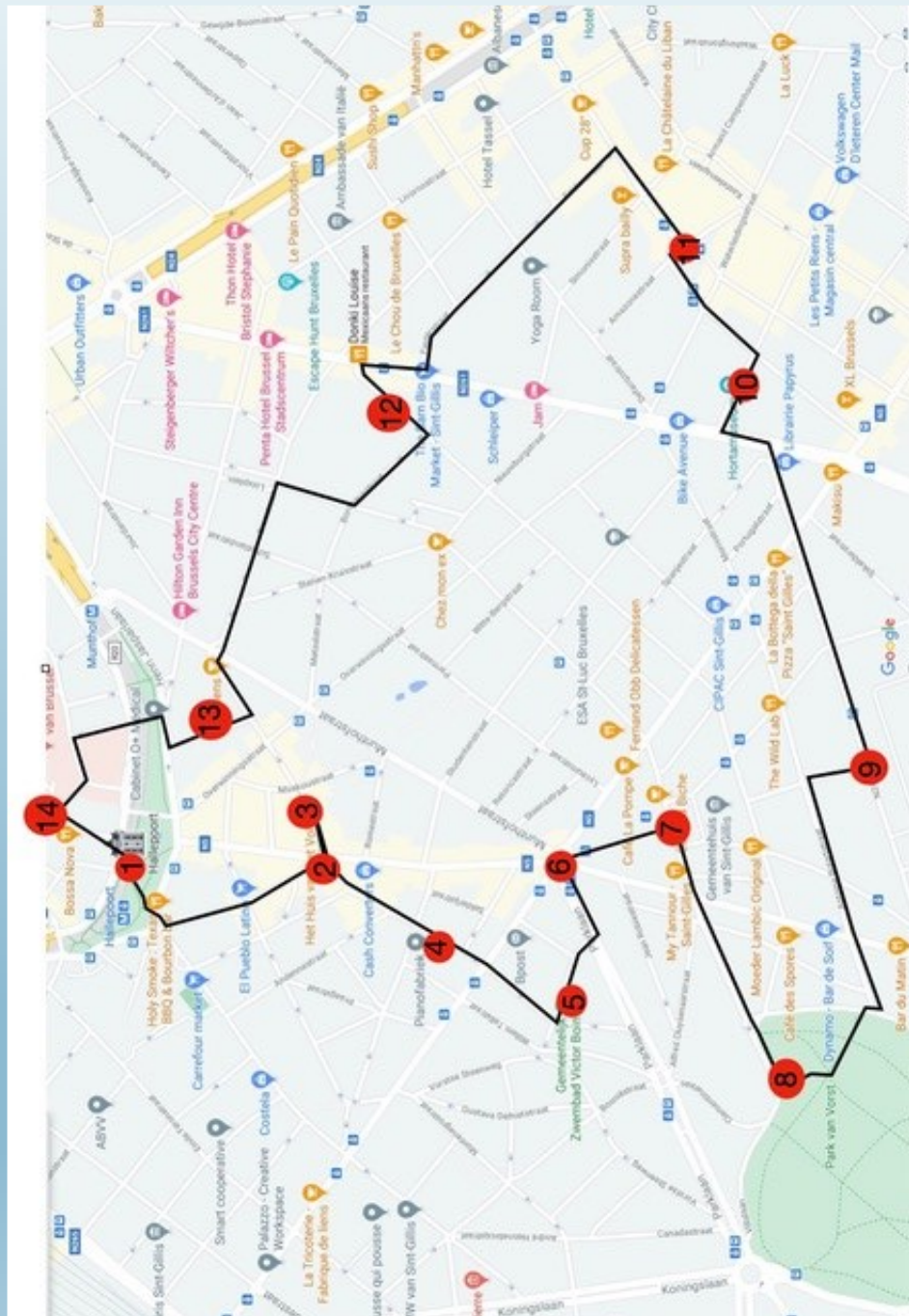
Dienst Verkondigen en Vieren
Vicariaat Brussel

Wandelgids

**HALTES
VAN
HOOP**

Plan - [Klik hier](#) om de route te zien op View-Ranger

Inleiding

De afgelopen coronatijd hebben velen van ons het wandelen herontdekt. In deze paastijd willen we samen met jou wandelen langs verschillende plekjes in Brussel. Het is een stukje Brussel dat je misschien niet zo goed kent, maar ontzettend mooi en veelkleurig is. Op verschillende haltes zullen we even stilstaan, om kort iets te zeggen over de plaats waar we zijn, maar om er vooral ook telkens een hoopvol verhaal aan te koppelen. Want als christenen zijn wij paasmensen, mensen die geloven in Verrijzenis. En Verrijzenis gebeurt hier en nu. Ook in onze hoofdstad en in ons leven van elke dag zijn tal van hoopvolle tekens te ontdekken. We nemen jou dus graag mee op deze tocht langs verschillende 'haltes van hoop'.

De wandeling vertrekt aan de Hallepoort en is ongeveer 6 km. Je kan ze alleen, met je gezin of met anderen doen. Voor de kinderen zijn er hier en daar doe-momentjes voorzien.

Veel wandelplezier !

Halte 1: Hallepoort—Zuidlaan 150

[Luister hier](#)

We staan hier voor de Hallepoort, een voormalige stadspoort van Brussel die nu dienstdoet als museum. Ze werd gebouwd in 1381 en is de enige Brusselse stadspoort die bewaard is gebleven. Hier begint onze wandeling.

In de Bijbel wordt er heel wat afgewandeld. Denken we maar aan het volk van Israël dat veertig jaar lang door de woestijn trekt. Ook Jezus zelf legt heel wat kilometers af terwijl Hij van dorp tot dorp trekt. Eén van de mooiste wandelingen in de Bijbel is wellicht de wandeling van de twee leerlingen op weg naar Emmaüs. Helemaal in zak en as, na

wat er gebeurd is in Jeruzalem met Jezus, trekken ze naar Emmaüs. Onderweg ontmoeten ze een vreemdeling, ze raken in gesprek met hem, en uiteindelijk blijkt het de Verrezenen te zijn. Het verhaal leert ons dat het perfect mogelijk is om tijdens het wandelen God op het spoor te komen. Door te wandelen, zet je de beslommingen even opzij en kom je open voor datgene wat ons overstijgt, voor de 'eewigheid'. Dat kan gebeuren in de natuur, maar ook al wandelend in de stad kan je in contact komen met de eewigheid: doordat je getroffen wordt door de schoonheid van een gebouw, door de veelkleurigheid van zovele mensen (wie zijn ze, wat gaat er in hen om, waar gaan ze heen, ...?), of gewoon door een vriendelijke groet van iemand die je toevallig kruist. Wandelen is openkomen voor datgene wat ons overstijgt. Het is op tocht gaan, naar buiten treden, jouw eigen grenzen doorbreken in de hoop nieuwe horizonten te ontdekken die ons vertellen dat er meer is buiten onszelf, meer is tussen hemel en aarde...

Voor kinderen: In de Bijbel gaan veel mensen wandelen. Het verhaal van twee van Jezus' vrienden op weg naar het stadje Emmaüs is een van de mooiste. Ze voelen zich alleen tijdens de wandeling. Onderweg ontmoeten ze een vreemdeling. Met hem praten ze de hele weg. Uiteindelijk blijkt dat Jezus te zijn. Wat een verrassing! Zo lezen we dat ook in de Bijbel mensen verrast worden op hun wandeling.

En jij? Wat ontdek jij op deze wandeling? Probeer je aandacht erbij te houden voor wat nieuw, mooi of verrassend is voor jou. Onthoud ze tot het einde van de wandeling.

Route

Loop nu door het Hallepoortpark (achter de Hallepoort door schuin naar rechts) tot aan de Jean Voldersstraat. Loop de Jean Voldersstraat in. Stap tot aan de voordeur van de **Sint-Gilliskerk** (halte 2).

Halte 2: Sint-Gilliskerk—Sint-Gillisvoorplein

[Luister hier](#)

Wij staan hier voor de kerk van Sint-Gillis. Deze kerk, net zoals vele andere in Brussel, biedt onderdak aan meerdere gemeenschappen van buitenlandse herkomst. Naast de Franstalige gemeenschap komen hier Portugese, Braziliaanse en Spaanstalige katholieken uit Latijns-Amerika samen. De gemeenschap van de Sint-Gilliskerk is slechts een klein deeltje van het kleurrijke mozaïek die de Brusselse kerk is! De Katholieke gemeenschap van Brussel is een levendige smeltkroes van religieus erfgoed van over de hele wereld. Er zijn 105 parochiekerken, die gebruikt worden door 11 Nederlandstalige en 25 Franstalige pastorale eenheden, alsook door 42 gemeenschappen van buitenlandse herkomst. In Brussel wordt de eucharistie in 25 talen gevierd. Een multiculturele Kerk dus, waar buitenlanders in hun eigen taal en cultuur worden onthaald. Deze kleurrijke mix betekent een onschatbare rijkdom en sterkte. De anderstalige gemeenschappen zijn vaak heel jeugdig en kunnen onze Kerk vitaliseren.

De pandemie bracht meer dan ooit onze behoefte en ons verlangen aan het licht om gemeenschap te vormen. Daarom is het belangrijk onze eigen grenzen te overschrijden om zo relaties op te bouwen met mensen die anders spreken, anders denken en de werkelijkheid anders ervaren. Dan pas worden we een echte gemeenschap van Jezus. In zijn brieven spreekt Paulus over de verscheidenheid aan gaven die de Heilige Geest aan de Kerk geeft. In de Kerk van Brussel zouden we hetzelfde kunnen zeggen over de vele gaven van geloof en spiritualiteit die elke cultuur en elk volk met zich meebrengt. Paulus dringt erop aan om de geschenken die anderen brengen met vreugde te erkennen, te ontvangen, en te delen.

Voor kinderen: In deze kerk komen verschillende mensen van verschillende afkomst samen om te vieren. Niet alleen in het Frans, maar ook in het Portugees, Braziliaans of Spaans kan je hier de viering meemaken. In heel Brussel wordt zelfs in 25 talen de mis gevierd.

En jij? In hoeveel talen kan jij iemand begroeten? En hoeveel landen ken je uit je hoofd? Kan je ze opsommen? In Brussel is er waarschijnlijk minstens één gelovige uit elk land dat je kent.

Route

Loop even het **Sint-Gillisvoorplein op (halte 3)**

Halte 3: Sint-Gillisvoorplein

[Luister hier](#)

Het voorplein van Sint-Gillis, of in de volksmond 'de Parvis', is een levendig plein in het hart van de gemeente en een populaire plek in Brussel. Er is een dagelijkse markt en heel wat bekende cafés. Zodra de zon doorbreekt wordt het plein de 'place-to-be' voor al wie hip en jong van hart is in Brussel.

Paus Franciscus schrijft aan de jongeren van vandaag:

“Voor God ben je werkelijk kostbaar; je bent niet onbetekenend; je bent belangrijk voor Hem, omdat je het werk bent van zijn handen. Daarom besteedt Hij aandacht aan jou en herinnert zich jou met genegenheid. Je moet vertrouwen hebben in de ‘herinnering van God’: zijn geheugen is geen ‘harde schijf’, die al onze data registreert en opslaat, zijn geheugen is een teder hart van medelijden, dat vreugde vindt in het definitief wissen van ieder spoor van kwaad in ons. Hij wil geen rekening houden met je fouten en zal je in elk geval helpen om ook iets te leren van je misstappen, omdat Hij van je houdt. Probeer een ogenblik stil te zijn en laat je door Hem liefhebben. Probeer alle innerlijke stemmen en kreten tot zwijgen te brengen en blijf een ogenblik in zijn omarming van liefde. Het is een liefde die zich niet opdringt en niet verplettert, een liefde die niet marginaliseert, niet tot stilzwijgen brengt en niet zwijgt, een liefde die niet vernedert en niet onderwerpt. Het is de liefde van de Heer, een dagelijkse liefde, discreet en respectvol, ze houdt van de vrijheid en bevrijdt, ze is een liefde die geneest en verheft. Het is de liefde van de Heer, die meer weet van weer opstaan dan van vallen, meer van verzoening dan van verbieden, meer van een nieuwe gelegenheid geven dan van veroordelen, van toekomst dan van verleden”.

Route

Keer nu terug naar de kerk en loop schuin links de Fortstraat in. Stop even bij nr. 35 waar zich de **Pianofabriek** bevindt (**halte 4**)

Halte 4: Pianofabriek—Fortstraat 35

[Luister hier](#)

In de pianofabriek was tot 1977 de grootste pianobouwer van Europa gevestigd. Momenteel is het een gemeenschapscentrum voor de gemeente Sint-Gillis. Ongeveer 30 medewerkers zijn er dagelijks aan de slag en in normale tijden kent de pianofabriek een 300-tal bezoekers per dag.

Muziek is levensnoodzakelijk. Het is algemeen geweten dat muziek in staat is om 'de zeden te verzachten'. Muziek kan helpen wanneer je bijvoorbeeld een dipje hebt. Muziek is ook belangrijk voor wie gelooft. Was het trouwens niet Augustinus die zei dat zingen gelijkstaat aan twee keer bidden? Het samen God loven verheft en verbindt ons. Het is bovenal ook troostend. De Nederlandse dominee Sytze de Vries verwoordt het schitterend in één van zijn mooiste liederen getiteld 'Zolang wij ademhalen'. Hij dicht er 'het donker kan verbleken door psalmen in de nacht'. Of om het met andere woorden te zeggen: met een lied op onze lippen wordt alles wat lichter en draaglijker, en steunen we al zingend elkaar. Het is tevens een uitzingen van onze dankbaarheid tegenover God. Daarom is het zo belangrijk dat er gezongen wordt in de liturgie. Maar ook gewoon luisteren naar muziek kan ons verheffen boven onszelf. Muziek helpt ons om uit onszelf te treden, het spreekt onze hang naar schoonheid aan, en zo komen we in contact met datgene wat ons overstijgt. Muziek kan ons dus dichter bij God brengen, vaak nog veel meer dan woorden. En hiervoor hoeft muziek niet altijd uitdrukkelijk religieus te zijn.

Route

Loop verder door de Fortstraat en sla vervolgens linksaf de Wipstraat in. Stop even bij nr. 38, het gemeentelijk **Zwembad Victor Boin (halte 5)**

Halte 5: Zwembad Victor Boin—Wipstraat 38

[Luister hier](#)

Wij staan voor het zwembad genoemd naar Victor Boin, een olympische medaillewinnaar uit het begin van de 20ste eeuw. Dit typische Art-Deco-gebouw dateert uit 1905 en was één van de eerste publieke baden van de hoofdstad.

Pasen is van oudsher het moment voor het doopsel. Het Griekse woord voor ‘dopen’ betekent eigenlijk ‘onderdompelen’. Het bad met water is een ritus die bij verschillende religies voorkomt om een overgang uit te drukken van de ene situatie naar de andere, een teken van zuivering met het oog op een nieuw begin. Door ons onder te dompelen in Christus, maakt het doopsel ons ook tot een ledemaat van zijn Lichaam, dat de Kerk is. De Belgische Kerk kent al een decennium lang een sterke toename van het aantal volwassendoopsels. In 2010 vroegen 143 volwassenen om gedoopt te worden, in 2020 waren er al dubbel zoveel. Ook in Brussel neemt het aantal volwassenen die er bewust voor kiezen om zich te laten dopen elk jaar toe. Het is een vreugde te zien dat nieuwe christenen onze gemeenschappen verrijken! Waarom zou men anno 2021 zich laten dopen? Het ontluiken van geloof begint vaak met vragen stellen, met je ongemakkelijk voelen met de gang van zaken, zowel in de samenleving als in je persoonlijk leven. Velen zijn op zoek naar zingeving. Ze gaan op pad en zo ontdekken ze hoe ze Gods oproep kunnen beantwoorden. Het is tijdens deze zoektocht dat ze soms geraakt worden door de ontmoeting met iemand, door een gelezen of gehoord woord, door een gebaar tijdens een viering, ...

Route

Loop nu de Wipstraat verder door tot aan de Parklaan. Sla linksaf de Parklaan in en loop tot aan de **Bareel van Sint-Gillis (halte 6)**

Halte 6: Bareel Sint-Gillis—Parklaan 1

Luister hier

We bevinden ons op de Bareel van Sint-Gillis, een druk kruispunt van 6 belangrijke straten. Op deze plek bevond zich in de achttiende eeuw een kantoor met een slagboom ernaast. Het was één van de belangrijkste toegangspoorten naar de stad.

Alle voertuigen die erlangs kwamen moesten tol betalen. Op de plaats van de bareel staat nu een beeld van de waterdraagster. Het is een eerbetoon aan de mensen die toentertijd water aanbrachten voor de paarden die de tram de berg optrokken vanuit het centrum van Brussel naar Sint-Gillis. De waterdraagsters laafden ook de dorst van vermoeide reizigers. Zo is dit beeld symbool geworden voor het gastvrije onthaal dat de gemeente Sint-Gillis nieuwkomers wil bieden. In een traditioneel Keltisch gebed horen we:

*Ik zag vandaag een vreemdeling.
Ik zette hem voedsel voor op de voederplaats
En drinken op de drinkplaats
En muziek op de luisterplaats.
In de naam van de heilige Drie-eenheid
Zegende hij mijn huis,*

*Mijn bezittingen en gezin,
En de lijster zei met haar zang:
Hoe vaak, hoe vaak, hoe vaak
Gaat Christus als vreemdeling vermomd
O, hoe vaak, hoe vaak, hoe vaak
Gaat Christus als vreemdeling vermomd.*

Voor kinderen: Dit is een drukke plek in Sint-Gillis, de Bareel. Hier komen zes verschillende straten samen. Vroeger kregen de paarden, die de berg opgekomen waren uit het centrum van Brussel, hier water te drinken. Ook reizigers kregen hier te drinken. Daarom staat het standbeeld van een waterdraagster hier. Zo toont de gemeente dat nieuwkomers hier welkom zijn. **En jij?** Laat jij mensen zich hier welkom voelen? Wens iedereen die je tegenkomt een goeiedag.

Route

Ga rechtsaf en sla de derde straat rechts in, de Paul Dejaerlaan. Loop de straat door tot op het einde waar je aan het **Gemeentehuis van Sint-Gillis** komt (**halte 7**)

Halte 7: Gemeentehuis Sint-Gillis—M.Van Meenenplein 39

[Luister hier](#)

Het gemeentehuis is een centrale plaats in onze maatschappij. Hier wordt op een democratische manier ons samenleven geregeld. Maar is er in die samenleving wel nog plaats voor geloof?

Kardinaal Jozef De Kesel zegt hierover:

Ik ben totaal akkoord met de scheiding tussen kerk en staat, maar ik ben niet

akkoord met de scheiding tussen geloof en maatschappij. Dat is een belangrijk verschil. Geloofsgemeenschappen en gelovige burgers, of dat nu christenen zijn of moslims, behoren tot de samenleving, en nemen in deze samenleving verantwoordelijkheid op vanuit een bepaalde overtuiging. Vanuit het evangelie bekeken is de seculiere eis dat religie zich enkel met de privésfeer mag bezighouden, onaanvaardbaar. Het evangelie geeft mij niet alleen een levensvisie. Het is een bron van zin en energie voor mij als persoon, en het geeft mij een existentiële visie. Marx antwoordde indertijd aan Feuerbach: 'de filosofie is er niet alleen om de wereld anders te interpreteren, maar ook om de wereld te veranderen'. Wel, dit geldt ook voor het evangelie. Het evangelie geeft niet alleen een persoonlijke levensvisie, maar roept ook op om de wereld te veranderen. Bonhoeffer heeft dit mooi verwoord: 'God verlangt niet zozeer dat wij religieuze mensen zouden zijn, maar dat we mensen zouden zijn.' Als het christendom in het westen een betekenisvolle plaats wil behouden, dan moeten we inzetten op een multireligieuze samenleving. Want als ik zeg dat christelijke geloofsgemeenschappen en individuele gelovigen zich willen engageren in deze samenleving, dan geldt dit ook voor moslims, voor joden en voor andere overtuigingen.

Route

Sla voor het gemeentehuis rechtsaf en volg de Adolphe Demeurlaan die overgaat in de Villalaan. Voorealer de Villalaan naar rechts draait, ga je links het **park van Vorst** in (**halte 8**)

Halte 8: Park van Vorst—Villalaan 81, Vorst

[Luister hier](#)

Vele mensen zijn zich er niet van bewust, maar Brussel kent ongelooflijk veel groene plekje's. Zoals hier het park van Vorst dat ongeveer 13 hectare overspant. Zulke parken zijn oases in deze drukke stad waar mensen even tot rust kunnen komen. En tot rust komen is belangrijk in ons soms jachtige leven. Een park is een plek waar het drukke geraas van het verkeer even wegvalt en waar je de stilte kan voelen en gewaarworden. Stilte in ons leven is heilzaam, zeker in een wereld waarin lawaai de overhand krijgt. Ook voor een christen is stilte belangrijk. Het is in de stilte dat de Gans Andere tot ons kan spreken. Als we zelf alles volpraten, dan kan Hij niet aan het woord komen, en dit gaat zowel op voor ons persoonlijk gebed als voor de liturgie die we vieren. Stilte laat ons toe om te horen wat Hij ons te zeggen heeft. Dat God tot ons in de stilte spreekt, horen we ook in het gedicht van Nicolaas Beets uit het begin van de 20ste eeuw:

<i>'De moerbeitoppen ruischten; God ging voorbij; Nee, niet voorbij, Hij toefde; Hij wist wat ik behoefde, En sprak tot mij; Sprak tot mij in de stille, De stille nacht;</i>	<i>Gedachten, die mij kwelden, Vervolgden en ontstelden, Verdreef Hij zacht. Hij liet zijn vrede dalen Op ziel en zin; 'k Voelde in zijn vaderarmen Mij koestren en beschermen,</i>	<i>En sluimerde in. De morgen, die mij wekte Begroette ik blij. Ik had zo zacht geslapen, En Gij, mijn Schild en Wapen, Waart nog nabij.</i>
---	---	--

Voor kinderen: In een park worden mensen rustig. Zo veel groen verwacht je niet altijd in een stad. Het is dan ook verder weg van auto's en drukke straten, waardoor je andere geluiden hoort. Niet alleen geluiden van buitenaf, maar ook in je hoofd maak je dan plaats om te luisteren naar je gedachten. **En jij?** Maak het een minuut stil en sluit je ogen. Wat hoor je? Hoeveel verschillende geluiden hoor je? Is het soms helemaal stil? Wanneer is er (te) veel lawaai?

Route

Ga door het park (blijf aan de bovenkant van het park) en ga vervolgens het park terug omhoog uit tot aan de Kimmelberglaan. Ga linksaf en sla vervolgens onmiddellijk de eerste straat rechtsaf in, de Antoine Bréartstraat. Deze loop je door waarna je de derde straat rechtsaf neemt, de Jef Lambeauxlaan. Zo kom je aan de voorkant van de **gevangenis van Sint-Gillis (halte 9)**

Halte 9: Gevangenis Sint-Gillis—Ducpétiauxlaan 106

[Luister hier](#)

Temidden de corona-ellende was er ook heel veel solidariteit en betrokkenheid. Het leek wel alsof we ons vermogen om iets te betekenen of iets te doen voor iemand anders herontdekten. Af en toe kwam deze solidariteit en verbinding uit onverwachte hoek: zo ook droegen de gedetineerden hun steentje bij tijdens de crisis.

Een mooi initiatief, dat spontaan ontstond bij het begin van de pandemie in de gevangenis van Oudenaarde, was dat de gedetineerden mondkmaskers begonnen te maken voor de zwaksten in de samenleving. Vrij vlug hebben ook andere gevangenissen zich bij dit initiatief aangesloten. Een ander voorbeeld is dat een vrouwelijke gedetineerde het idee lanceerde om wenskaarten te maken voor mensen die tijdens hun ziekenhuisopname geen bezoek kregen en voor de bewoners van woonzorgcentra die hun familie moesten missen. De kaartjes werden geleverd bij de mensen die dat extra teken van verbondenheid of waardering goed konden gebruiken. Hierbij een citaat uit de begeleidende brief:

“Wij zijn een groepje vrouwen dat verblijft in de gevangenis van Brugge (...) We beseffen des te meer wat het is om beroofd te zijn van je vrijheden, gedwongen afstand tussen familie en vrienden, verlies, het alleen-zijn (...) We leven mee met ieder van jullie, begrijpen hoe het aanvoelt en weten als geen ander wat het is om je aan opgelegde regels te houden. Via zelfontworpen kaartjes willen we aantonen dat ondanks de fouten die we gemaakt hebben, wij mensen zijn en meelevend met iedereen hierbuiten, dat ons hart pijn doet, en we hopen dat dit vlug voorbij is.”

Route

Voor de gevangenis ga je linksaf de Ducpétiauxlaan in. Deze volg je tot op het einde, waar je vervolgens op de Charleroisesteenweg linksaf gaat. Vervolgens neem je de eerste straat rechts, de Amerikastraat, waar je even halt houdt voor nr. 25, het **Victor Hortamuseum (halte 10)**.

Halte 10: Victor Hortamuseum—Amerikastraat 25

[Luister hier](#)

Het Hortamuseum is gevestigd in het huis en het atelier van de beroemde architect Victor Horta. Ze werden door de architect opgetrokken tussen 1898 en 1901 op het hoogtepunt van de Art Nouveau. Binnen vormen de mozaïeken, de glasramen, het meubilair en de muurschilderingen een schitterend harmonisch geheel dat tot in het kleinste detail verzorgd is. Ook de gevel is indrukwekkend. Ze heeft een balkon met doorzichtige bodem en kent tal van versieringen. Onder andere de arabesken en het sierlijk metaalwerk vallen op.

Horta wou voornamelijk dat zijn bouwwerken een grote schoonheid uitstraalden, en daarvoor gebruikte hij geraffineerde en sierlijke vormen die de natuur moeten verbeelden. De vele Art Nouveau huizen in Brussel vormen een verademing in de stad.

Wij mensen kunnen enorm aangesproken worden door mooie dingen: een schilderij, een kunstig gemaakt voorwerp, een rijkelijk versierde stof, een muziekstuk, of zoals hier een bouwwerk. Schoonheid raakt ons op één of andere manier. Ook kunnen we zeggen dat schoonheid ons opent voor datgene wat ons overstijgt. Door schoonheid wordt als het ware de hemel een beetje tastbaar. In een interview zei Kardinaal Danneels ooit: *‘De weg langs de waarheid maakt sceptisch, de weg langs de volmaaktheid ontmoedigt. Maar de weg langs de schoonheid ontwapent.’* Door het schone te zien, zien we als het ware iets goddelijks. Schoonheid is een glimp van het goddelijke.

Route

Neem nu de eerste straat links, de Afrikastraat. Loop deze straat door tot je op je rechterkant de **Drievuldigheidskerk** ziet. Hou even halt voor de ingang van deze kerk (**halte 11**)

Halte 11: Drievuldigheidskerk—Drievuldigheidsplein

[Luister hier](#)

De Drievuldigheidskerk dateert uit de 19de eeuw en werd gefinancierd door de bankier Georges Brugmann, naar wie iets verderop een laan en een mooi en gezellig plein vernoemd zijn. De gevel van de kerk is ouder en dateert uit de 17de eeuw. Het is de gevel van de vroegere Augustijnenkerk in Brussel, die in 1893 afgebroken werd voor de aanleg van het Brouckèreplein. De gevel werd steen voor steen overgeplaatst naar hier.

Met Drievuldigheid of Triniteit zeggen we dat God Vader, Zoon en Geest is. Dat God als een Vader is, en dat Hij zijn Zoon naar ons heeft gezonden, daar kunnen we als hedendaagse westerse gelovigen nog wel bij. Met de Geest hebben we het echter vaak moeilijker. Wat moeten we ons bij die Geest voorstellen? Wie is de Geest? De Geest zouden we vooral kunnen omschrijven als Gods kracht in ons. God is ons nabij met Zijn Geest. De Geest is God in ons, en die kracht drijft ons voort. Intiemer dan dat, kan God eigenlijk niet nabij zijn. Soms is het goed te bidden tot God die zowel Vader, Zoon en Geest is. De Drie horen samen en zijn drie kanten van één en dezelfde diamant. Het zijn verschillende uitingen van één en dezelfde God. Bovendien is het feit dat God Vader, Zoon en Geest is ook een teken dat er in God een 'heen en weer' is, dat er relatie is in Hem, een stroom van liefde. Bidden tot God Vader Zoon en Geest is dus ook op de eerste plaats bidden tot God die zich aan mij openbaart als louter Liefde, een Liefde die met mij in relatie wil treden.

Route

Ga met je rug naar de ingang van de kerk staan en volg de Baljuwstraat. Neem de tweede straat links, de Faiderstraat. Loop deze straat door tot je terug op de Charloisesteenweg komt. Sla daar rechtsaf en neem vervolgens de eerste straat links, de Sint-Bernardusstraat. Hou daar even halt bij nr. 25, het klooster van de 'Soeurs de la Charité de Jésus et de Marie' (halte 12)

Halte 12: Zusters van Liefde—St-Bernardusstraat 25

[Luister hier](#)

We staan hier bij het huis van de Zusters van Liefde van Jezus en Maria. Deze congregatie werd, net als de Broeders van Liefde, gesticht door kanunnik Petrus Triest. Zij wijden zich aan onderwijs, maar vooral aan zorg voor ieder die zich in de marge van onze samenleving bevindt: daklozen, migranten, vluchtelingen. Zij brengen tot leven wat Jezus bedoelde toen Hij zei:

‘Wanneer de Mensenzoon komt, bekleed met zijn heerlijkheid en rondom Hem alle engelen, dan zal Hij plaatsnemen op de troon van zijn heerlijkheid. Alle volkeren zullen vóór Hem bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden, zoals een herder de schapen van de bokken scheidt. De schapen zal Hij aan zijn rechterhand opstellen, de bokken aan zijn linkerhand. Dan zal de koning tegen hen die aan zijn rechterhand staan zeggen: “Kom, gezegenden van mijn Vader, neem het koninkrijk in bezit dat vanaf het begin van de schepping voor jullie klaarligt. Want Ik had honger en jullie hebben Me te eten gegeven, Ik had dorst en jullie hebben Me te drinken gegeven, Ik was vreemdeling en jullie hebben Me opgenomen. Ik was naakt en jullie hebben Me gekleed, Ik was ziek en jullie hebben naar Me omgezien, Ik zat in de gevangenis en jullie kwamen naar Me toe.” Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: “Heer, wanneer hebben we U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? Wanneer hebben we U als vreemdeling gezien en U opgenomen, of naakt en hebben we U gekleed? Wanneer hebben we U ziek of in de gevangenis gezien en zijn we naar U toe gekomen?” De koning zal hun antwoorden: “Ik verzeker jullie, alles wat je voor één van deze minste broeders van Mij hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan.” (Mt 25, 32-40)

Voor kinderen: Op deze plek hebben de Zusters van Liefde een huis. Hier ontvangen ze mensen die een plekje zoeken: mensen zonder huis, mensen die uit een ander land komen of mensen die gevlucht zijn. Zij zorgen voor mensen waar velen niet naar omzien. Dit is één van de opdrachten voor christenen, zorgen voor zowel jezelf als voor iemand anders. **En jij?** Hoe kan jij vandaag iets doen voor iemand anders? Waar help jij iemand die het nodig heeft? Zoek iets waar je zelf nadien ook tevreden over bent.

Route

Sla nu de eerste straat rechtsaf, de Bordeauxstraat. Vervolgens neem je opnieuw de eerste straat rechts, de Lausannestraat. Daarna neem je de eerste straat links, de Bronstraat. Deze loop je door tot ze uitkomt op een klein pleintje in de Munthofstraat. Steek de straat over en ga schuin linksaf de Jordanstraat in. Neem vervolgens de eerste straat rechts, de Vlasfabriekstraat. Hou even halt bij nr. 14, het **pastoraal Centrum van Brussel (halte 13)**

Halte 13: Pastoraal Centrum — Vlasfabriekstraat 14

[Luister hier](#)

'Kerk in de stad getuigt van hoop', zo luidt de baseline van het pastoraal project dat Mgr. Jean Kockerols, de hulpbisschop van Brussel, voor de katholieke kerk in Brussel heeft uitgewerkt.

Een passage uit het Mattheüs-evangelie wil inspireren om in deze jonge, diverse stad getuigen van hoop te zijn: *'Jullie zijn het zout van de aarde. Maar als het zout krachteloos wordt, waar moet je dan mee zouten? Het deugt alleen nog maar om weggegooid en door de mensen vertrappt te worden. Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad kan niet verborgen blijven als ze boven op een berg ligt. Je steekt een lamp niet aan om haar onder de korenmaat te zetten, maar je zet haar op de kandelaar, en dan schijnt ze voor allen in huis. Laat zo jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede werken zien en jullie Vader in de hemel verheerlijken.'* (Mt. 5, 13-16)

Mgr. Kockerols besluit:

'De Kerk in Brussel leeft! Er zijn in de grootstad heel wat initiatieven en gemeenschappen 'omwille van het evangelie'. Wie aandachtig kijkt, zal verwonderd zijn over al die vitaliteit, en dat terwijl de context van onze multiculturele grootstad soms zeer moeilijk is. Talrijke mensen zetten zich in om de Blijde Boodschap hier en nu kenbaar te maken: door hun spreken, door hun daden, door hun gebed, door hun stille aanwezigheid bij mensen. Zonder arrogantie, maar ook zonder complexen zijn er veel levende christelijke gemeenschappen. Laten we hiervoor de Heilige Geest dankbaar zijn!'

Route

Loop de Vlasfabriekstraat uit tot op de Henri Jasparlaan, ga rechtsaf en ga onmiddellijk links het parkje in. Steek het parkje recht door tot op de Waterloolaan, en ga de Héger-Bordetstraat in. Ga vervolgens linksaf in de Wolstraat, en vervolgens rechtsaf in de Fazantenstraat. Hou even halt op de hoek van de Fazantenstraat en de Hoogstraat (**halte 14**), **het voormalig ingangspaviljoen van het Sint-Pietersziekenhuis**.

Halte 14: Sint-Pietersziekenhuis—Hoogstraat 322

[Luister hier](#)

Wij staan hier voor het oude ingangspaviljoen van het Sint-Pietersziekenhuis in Art-Deco stijl. Ziekenhuizen zijn echte “kathedralen van lijden”, waar ook de kracht zichtbaar wordt van de naastenliefde. Tijdens het afgelopen jaar konden wij dit beter dan ooit zien of zelfs ervaren. Ziekenhuispastores, leken, priesters en vrijwilligers waren overal aanwezig in onze ziekenhuizen en woonzorgcentra. Ze stonden in de frontlinies van de crisis om spirituele behoeften van mensen te beantwoorden. Ze hebben allerlei taken op zich genomen, van het uitdelen van maaltijden en het bieden van een luisterend oor, tot het helpen van gezinnen om via Skype afscheid te nemen van hun dierbaren.

Vele bladzijden van de Evangelies doen het verhaal van Jezus en zijn ontmoetingen met zieke mensen: de lamme, de blinde, de melaatse, de bezetene, de epilepticus en talloze anderen.

Als christenen zijn we geroepen om anderen te troosten in het lijden en hoop te bieden. Hoewel ziekte chaos brengt en de hoop in het leven ondermijnt, proberen we diegenen die ziek zijn te troosten, of ze nu lichamelijk genezen kunnen worden of niet. Wat ons gevraagd wordt is eenvoudig: een bezoek brengen aan ‘Jezus’ in wie ziek is. Een glimlach, een vriendelijk woord, ... Het zijn eenvoudige gebaren die zeer belangrijk zijn voor wie zich aan zichzelf overgelaten voelt. Velen wijden zich aan het bezoeken van zieken in het vicariaat Brussel! Dit is een engagement van onschatbare waarde. Wanneer het in naam van de Heer gebeurt, wordt het ook een sprekende uitdrukking van barmhartigheid.

Route

Ga nu linksaf de Hoogstraat in tot aan de Zuidlaan. Steek de Zuidlaan over, en zo kom je terug bij de **Hallepoort** waar we vertrokken zijn, tevens ons eindpunt (**halte 15**)

Halte 15: Hallepoort—Zuidlaan 150

[Luister hier](#)

Wij zijn aan het einde van onze wandeling gekomen.

Keren we tot slot even terug naar het verhaal van de Emmaüsgangers. Na de dood van Jezus, waren twee van de leerlingen onderweg van Jeruzalem naar Emmaüs. Ze stapten moedeloos, met lood in de sandalen. Ze waren aan het praten over de zin en betekenis van de gebeurtenissen, toen iemand zich in hun gesprek mengde. Verblind door hun verdriet, herkenden ze Hem eerst niet. Tijdens het gesprek veranderde hun blik geleidelijk aan. Ze nodigden deze vreemde man uit om samen te eten en toen gebeurde het: plots herkennen ze Jezus. Het verhaal illustreert de kracht van de dialoog. Als mensen de dialoog aangaan, verandert er iets in hun binnenste: een nieuwe perspectief gaat open. Daarom hebben wij, net zoals de Emmaüsgangers, tochtgenoten nodig, mensen die voor ons nieuwe perspectieven openen en in moeilijke tijden bemoediging en steun bieden. Ook wij hebben soms redenen om de schouders te laten hangen en onze geloofsweg zonder al te veel enthousiasme en vertrouwen verder te zetten. Maar misschien kunnen we net zoals de twee leerlingen een tochtgenoot toelaten. Iemand die vraagt ‘Waar loop je zo over te tobben?’ Allen zijn wij Emmaüsgangers en tochtgenoten.

Beste tochtgenoot, waar sta jij nu zelf? Ben je nog in Jeruzalem, opgesloten in je angst in de bovenkamer? Ben je te verdrietig om Hem te herkennen? Of loop je enthousiast rond om het grote nieuws van zijn Verrijzenis te delen?

Waar je je ook mag bevinden, je moet weten dat we met velen onderweg zijn. Ondanks de anderhalve meter afstand zijn we samen op weg en hopen we binnenkort weer met elkaar aan tafel te kunnen zitten om brood en beker te delen.

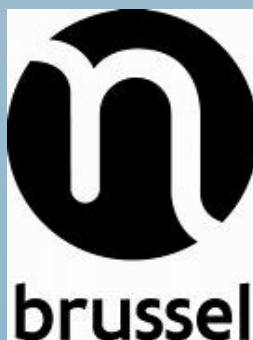
Blijf bij ons, Heer, zodat wij met een brandend hart samen verder mogen stappen!

Voor kinderen: We zijn aan het einde van de wandeling. Herinner je je nog het verhaal van de vrienden van Jezus? Hun tocht werd plots leuker toen ze een vreemdeling tegenkwamen en iets anders aan hun hoofd hadden om over te praten. Zo zie je maar dat je nooit alleen door moeilijke momenten moet gaan, maar altijd iemand moet zoeken om je hoofd op iets anders te zetten. Wie weet kom je wel prachtige dingen tegen. **En jij?** Wat onthoud je na deze wandeling? Vertel eens aan je wandelgenoten wat de verrassende, mooie en nieuwe dingen zijn, die je hebt opgemerkt.

Met de medewerking van:

VICARIAAT BRUSSEL

Dienst Verkondigen en Vieren

Vlasfabriekstraat 14
1060 Sint-Gillis

tel: 02 533 29 30

mail: anne.van.daele@ccv.be